

denne Art Skoler. Det er som bekendt Skoler, der gaa ud paa at føre Ungdommen videre, end Almueskolen kan gøre, men uden at stille frem mod Præliminæreksamen som Maal, og som har den Opgave at hjælpe de unge Mennesker til at gaa tilbage til det praktiske Livs Sykler, naar de ere færdige med Skolegangen, uden at de dog faa denne Eksamen, som stiller dem de lyse Forhaabninger for Dje med Hensyn til Kontorer og lignende. Jeg skal for Dje-blikket ikke udtale min personlige Mening om den Art Skoler; det ligger jo ikke for, men det er klart, at der er en Sammenhæng mellem Spørgsmaalet om Statens Stilling til Forsættelseskolerne og Statens Stilling til Realskolerne, idet en stor Del af dem, der kaldes Realskoler her, jo staa paa Grænsen af, hvad man kalder Forsættelses-skoler; det vil tit være meget vanskeligt at træffe Afgørelse for de nævnte Skolers Vedkommende, om de rettest skulle betegnes som Realskoler eller som Forsættelses-skoler. Der er derfor fuld god Grund til at overveje disse Spørgsmaal i Sammenhæng, men det vil man ikke kunne gøre, hvis man i Nar foregriber Sagen ved at gaa ind paa Ministerens Forslag om alle de enkelte Skoler i større eller mindre Omfang. Dertil kommer den praktiske Omstændighed, at hvis vi først skulde til at begynde at drøfte de enkelte Skolers Forhold, er jeg bange for, at det vilde blive meget vanskeligt, idet hver Rigsdagsmand jo ganske naturligt vilde have særlig Forkærlighed for den Skole, der ligger ham nærmest, og der vilde altid kunne anføres noget til Fordel for hver af dem, saa jeg er bange for, at hvis vi ikke nu lade Spørgsmaalet staa uafgjort hen, indtil vi kunne finde faste Regler derfor, ville vi blive nødt til at gaa ind paa at bevilge til alle de Skoler, der ere foreslaede. Jeg skal derefter gaa over til Forslaget under Nr. 308, der gaar ud paa Oprettelse af et Stipendiefond for Kønne Skole paa 2,130 Kr., som tidligere har ligget i Skolens Stipendiefond, medens den i gamle Dage var en lærd Skole, indtil den i sin Tid blev nedlagt som saadan. Det har Udvalget imidlertid ikke fundet Anledning til at tiltræde; det vilde jo i Virkeligheden være en Gave fra Statskassen til denne enkelte Skole; for naar Skolen senere kom til at savne de Benge i sin Kapital, blev det dog Staten, der kom til at betale dem. Forslagene om Aalborg Katedralskole under Nr. 309 og 311 skal jeg ikke dvæle ved, det er jo gamle provisoriske Strids-spørgsmaal, over hvilke vi fra Flertallets Side indtage den samme Holdning som tidligere. Heller ikke Forslaget Nr. 310 behøver jeg nu at omtale,

da jeg har omtalt det under Nr. 271. Forslaget under Nr. 312, som gaar ud paa en Bevilling af en Sum til Anstæffelse af Baaben til de lærde Skolers Øvelser i Skydning, har Flertallet ikke tiltraadt, idet det har ment, at disse Skydeøvelser for de lærde Skolers Disciple maatte kunne gaa paa samme Maade som i de almindelige Skytteforeninger. De unge Mennesker maatte kunne indmelde sig i disse eller faa Baaben udlaaet fra Rigsministeriet. Forslaget under Nr. 313 angaar en Bevilling paa 50,000 Kr. til Afsløsning af Randers Kjøbstads Kommunes Rettigheder med Hensyn til Randers lærde Skoles Bygninger. Det er et Spørgsmaal, som vi havde i Fjor i en lignende Stikfælle. I Fjor blev der foreslaaet 70,000 Kr., i Nar 50,000 Kr. Forslaget er begrundet ved, at Randers By skulde være bleven forfordelt af Lovgivningen i 1855 ved Loven af 28de Marts, idet denne Lov gav Horsens By og Ribe By ny Latinskoler, men forlangte, at Randers By selv skulde bygge sig en Latinskole. Nu er imidlertid Forholdet det, at det var Lovgivningsmagtens eller dog en stor Del af Lovgivningsmagtens Mening den Gang, at Randers skulde have nogen lærd Skole længere, at den skulde nedlægges. Men da Byen meget ønskede at beholde den, gik man ind paa, at den blev ved at bestaa paa den Betingelse, at Byen selv byggede en Bygning dertil. Nu kommer Randers By og forlanger, at vi skulle gøre den Uret, som man mener, at Lovgivningsmagten har gjort den i sin Tid, god igen, men det har ikke været os muligt at se, at der er nogen virkelig Berettigelse i dette Krav, og det, at Summen er bleven nedsat fra 70,000 Kr. til 50,000 Kr., har ikke gjort noget Indtryk paa Udvalget, idet det forekommer os, at der er lige saa lidt Grund til at forcere Randers By 50,000 Kr. som 70,000 Kr.

Jeg gaar saa over til § 26, det Afnit deraf, som angaar Ruliusministeriet, og kommer da først til Forslaget under Nr. 366, der angaar en Bevilling til Sløjd. Der har Udvalget ikke kunnet indtage nogen anden Stilling end ved den Behandling. Man har ment, at det vilde være rigtigt at pause lidt med Sløjdebvillingerne. Der er jo forskellige Retninger inden for Sløjdebvægelsen, og det vilde være heldigt, om der mellem disse blev truffen en saadan Forstaelse at der ikke blev Strid imellem dem. Ogsaa dette er et Moment, der kan gøre, at man kan ønske at vente lidt, inden man gaar til forøgede Bidrag til Sløjdsagen. Derimod har Udvalget med For-nøjelse tiltraadt Forslaget under Nr. 367, som gaar ud paa et Tilskud til Poliklinikken